

povijest sveučilišta

Nakon više od pola stoljeća okupili se osnivači Kulturno umjetničkog društva STUDENT

Piše:
MAJA PEJKOVIĆ-KAĆANSKI

Grupa entuzijasta, bivših članova KUD-a „Student“ koji je osnovan 10. ožujka 1963. godine u Splitu, okupila je povriličan broj šarmantnih kolega i kolega „u najboljim godinama“ koji su šarolikim i zanimljivim programom, izložbom i prijateljskom čakulom evocirali uspomene na događaje stare više od pet desetljeća. U Sveučilišnoj knjižnici u kampusu, 17. listopada, „dočekao“ ih je njihov muški kvartet (umjesto negdašnjeg okteta kojeg je vodio maestro Vinko Lesić) vrlo zavidnih glasovnih mogućnosti i stihovi „Lipa moja mala...“, a s glazbom i pjesmom koja je prožimala cijeli program, radosno su se rastali sa željom da se češće sastaju.

„Glavni i odgovorni“ za sađrajan događaj prisjećanja, neumorni Ante Čičo Ganza, osnivač i prvi predsjednik KUD-a „Student“ podsjetio je kako prije pola stoljeća nije bilo televizije, ni mobitela, ni interneta, ali ni knjiga potrebnih za studiranje. Bili su ih naprosto prisiljeni „kraсти“ po Zagrebu. Početkom 60-ih prošlog stoljeća u Splitu su osnovani prvi fakulteti: Kemijsko-tehnološki i Elektrotehnički, potom Pravni fakultet, a Viša pedagoška bila je najstarija visokoobrazovna ustanova u gradu. Osnovane su viša ekonomска, viša pomorska i viša stomatološka škola. Tih godina saliveni temelji današnjeg Sveučilišta u Splitu, bio je to početak kulturnog studentskog života u gradu podno Marjana. Nai-mje, grupa entuzijasta s Kemijsko-tehnološkog i Elektrotehničkog fakulteta spojila se i počela pjevati, ali nisu imali studentsku organizaciju.

Dikan glazbenik

«U početku sam vodio sportsku komisiju, a organizirali smo vrlo brzo i Sportske igre studenata Jadrana», ka-

Početkom 60-ih prošlog stoljeća u Splitu saliveni su temelji današnjeg Sveučilišta, ali i studentskog života u gradu podno Marjana

Ante Čičo Ganza

Aljoša Vučković

Krsto Mlačić

že Ante Čičo Ganza dodajući kako su na njih vodili Edu Pezzija jer je jedini imao foto-aparat. Tako je i započela njegova novinarska karijera. Osim okteta pjevača, neki su počeli svirati (zanimljivo je da je glazbenike vodio poduzetnik Josip Radeljak Dikan) i formirali mali bend pod imenom „Tekila“. Za klavijatrom je bio Oliver Dragojević koji je svirao i pjevao i na pravoj pravcatoj maloj fešti evociranja uspomena prve generacije splitskih studenata u Sveučilišnoj knjižnici. Bend „Tekila“ koji će poslije promijeniti ime u legendarne „Batale“, tih šezdesetih prošlog stoljeća nastupao je u prostorima „Dalmacijakoncerta“ na Prokurativama. U potkrovju zgrade Salezijanaca u Vukovarskoj ulici, u bivšoj OŠ „Zlata Šegvić“, splitski studenati dobili su prostor za svoj

klub i 10. ožujka 1963. osnovali su KUD „Student“. U njemu su se ukupljali i srednjoškolci. S razlogom se mogu pohvaliti nizom raznovrsnih sekcija koje su djelovale: dramska, recitatorska, zabavna, lutkarska, likovna na čelu koju je bio poznati umjetnik Josip Botteri Dini. Jedna od „najjačih“ bila je dramska sekcija, a potpredsjednik joj je bio legendarni tenor Joško Markotić, kasnije prvak splitskog HNK-a. «Imali smo takav Umjetnički savjet na kojem nam je mogao pozavidijeti i teatar. Savo Komnenović vodio je dramsku sekciju», naglašava Ganza.

Legendarni plesnjaci

Predstave su igrali po cijeloj Dalmaciji, ali i u Bosni i Hercegovini. Studenti glazbenici svirali su na brucosijadama i raznoraznim koncertima.

No, čini se kako su im najdraži bili plesnjaci kojima „su zarazili“ tadašnju splitsku mladost i kojima se i dan danas s velikom nostalgijom pripovijeda jer u gradu nema plesova „za generaciju u najboljim godinama“. Prije pedeset i više godina plesnjake su održavali u Gusara na Matejušku, a kad je on srušen, uspili su se „probit“ u podrume Dioklecijanove palače. Od tih jako dobro posjećenih i popularnih plesnjaka financirali su rad studentske organizacije. Dramska sekcija pripremala je kvalitetne naslove, a kao hit-predstava zapamćena je „Djevojka s naslovne strane“ Puriše Đorđevića. Studenti glumci gostovali su u Makarskoj, Zadru, Dubrovniku, Benkovcu, Visu, a međunjima bio je i Aljoša Vučković. Veliki glumac, rođen u Buzetu, koji je karijeru započeo u Splitu, vidno uzbuden

svojim „mladićima i curama“ od kojih neke nije video gotovo pola desetljeća, izrecitirao je „Griješio sam mnogo, ali sad mi je ža...“

Za ugodnu atmosferu potrobinuli su se i članovi Klape „Rabatajica“ koja je nedavno izdala album. Poznati Splićanin Neno Nikolorić, odlični voditelj programa prisjećanja na začetnike studentskog kulturnog života, istaknuo je da je ova godina za Split zanimljiva: obilježavamo 120-tu godišnjicu osnivanja HNK-a i 85-tu godišnjicu pravzapravne „Spliskog akvarela“. Nedvojbeno najznačajnije glazbeno ime Splita je Ivo Tijardović, a vezan je i uz Hajduku kojem je posvetio „Kraljicu lopte“ koja nažalost nikad nije izvedena. Kad su organizatori puštali snimku Tonča i Marice iz „Spliskog akvarela“ koju su pjevali njihov kolega, tenor Joško Markotić i sopranistica Gertruda Munitić, mnogi su pustili suzu...

Štimung je originalnim izvedbama „digao“ vrhunski gitarist Pavle Kolarov koji je potakao upravo iz splitskog KUD-a „Student“. Svojim kollegama priznaje „kako mu se ruke tresu pred njima premda svira pune pedesetitrice godine!“ Otkrio je kako nije bio klasičan student, a izveo im je Tijardovićevu „Minijaturu“.

Pokretači pravog student-kog života u gradu

Splitski začetnici studentskog kulturnog života podjećajući na najljepše dane mladosti, imali su i svoj moto „Studentski život je lijep, bri-

ge nas za prazan džep...“, kojeg naglašavaju, današnji studenti mogu vrlo teško mogu razumjeti. A njima je baš bilo lijepo. Kao što im je bilo lijepo i draga u Sveučilišnoj knjižnici čuti kolegu Krstu Mlačića koji im je ispričao nekoliko anegdota iz studentskih dana. Poglavitno one posvećene Splićaninu, Bračaninu i naravno kome drugome nego Vlaju... Što se toga tiče, u Splitu se ništa nije promjenilo. Glede vičeva!

Pozdravili su „vremešni“ studentski kulturnjaci i dojena zagrebačkog i splitskog sveučilišta Pavlu Roca. Ali, i gotovo najveselijeg među njima, jednog od članova okteta, Sibenčanina koji tvrdi kako najviše voli Split, Nikolu Širinića Ćiru. Počeo je pjevati 1961. godine, kasnije je osnovao grupu, pjevao i svirao s bratom. Na fešti u Splitu zasvirao je gitaru te „uz pratnju“ Pavla Kolarova i Olivera Dragojevića otpjevao „Io ti amo“ i „Nemoj sada da me ostavljaš“. Otkrio je Nikolu Širinić Ćiro ekskluzivno za „Universitas“ kako je nakon punih pedeset godina eto sada, na fešti u Splitu, prvi put javno zapjevao „Io ti amo“. Nekad ga je pratilo Oliver i „Batali“. I prisjetio se kako su on i brat sa studentskom ekipom spremali songove za „Budilnik“, satirični kočaž kojeg su studenti dramske sekcije igrali. Neno Nikolorić koji njeguje gotovo zaboravljeni „spliski jazik“ izrecitirao je nekoliko vlastitih stihova na čakavštini.

Pripadnici prve generacije splitskih studenata, pokrećući pravog studentskog života u gradu, razgledali su zanimljivu izložbu postavljenu na dvanaest panoa u prostorima Sveučilišne knjižnice na kojoj je „razdragana mladost KUD-a Student“, isjeći iz novina, fotografije... A, uistinu dobar štimung dodatno je „začinio“ Oliver Dragojević koji je uz pratnju Pavla Kolarova otpjevao „Romacu“. Romantično, sjetno, ali i poučno. Svaka čast prvoj generaciji splitskih studenata!

Nikola Širinić, Pavle Kolarov i Oliver Dragojević

Ostatak okteta: Davor Pavlović, Ivo Gašperčić, Miro Rom, Nikola Širinić i Gordan Stojanac